

David Hoffmeister om egomisstag

För att undkomma egots trossystem och uppnå upplysning är det nödvändigt att blottlägga omedvetna ego-trosföreställningar och se deras intighet. Att närma sig sanningen innebär att förneka allt som tros vara verkligt och som skymmer medvetenheten om sanningen. När väl detta till synes förnekande är slutfört blir det uppenbart att sanningen är sann och bara sanningen är sann. Detta är upplysning, rent och enkelt. Så vårt delade syfte blir att blottlägga och undanröja hindren för medvetenheten om kärlekens närvaro, rent och enkelt.

Det finns två huvudkategorier av egomisstag, och tydliggörandet av dessa kategorier gör det mycket enkelt att blottlägga och släppa dem. Vårt syfte är att förenkla förlåtelsen och uppvaknandet, och detta åstadkoms då masker och distraktioner läggs åt sidan. Den första kategorin av egomisstag kallar jag metafysiska misstag och den andra kategorin kallar jag överföring av övningsfel (*transfer of training errors*). Metafysiska misstag inbegriper alltid en sammanblandning av nivåer eller att man ser förorsakande i form. Överföring av övningsfel inbegriper alltid försök att göra undantag för miraklet. Med det menar jag att varje undantag från rättsinhet, eller klarheten över att förorsakande endast är av sinnet, också är ett försök att förneka Helige Andes vägledning. Egot, som tycks existera och ge upphov till förvrängd varseblivning, görs ogjort genom miraklet. Då man inte gör några undantag för Soningen, eller fullständig förlåtelse, fördriver man egot helt och hållet.

Egots komplexitet gör En Kurs I Mirakler till en svår kurs för flertalet av dess elever och lärare, men visdomen avslöjar hur enkel kursen är. Om man förstår att egot är döden och att en synonym för egot är ömsesidighet (*reciprocity*) så begriper man att ömsesidighet är döden. Med ömsesidighet menar jag att man ger för att få någonting tillbaka. Sant givande, så som Gud ger, ber inte om någonting. För Helheten har inga behov eller önskemål och därför utstrålar eller utsträcker den helt enkelt. Människan kan inte förstå Helheten, för personan är masken som skymmer Varats Helhet. Det personliga självet tror sig ha en autonom existens och söker och strävar efter att bli ett bättre själv med bättre villkor och förhållanden, och ser inte kosmos´mask som en mask. Personer når aldrig den Gudomliga tystnaden, för tankekonstruktionen kan aldrig lära känna vad den skapats för att dölja. Ändå är tystnad det Gudomliga Sinnets naturliga tillstånd och kan bara accepteras exakt så som det är.

Många böcker har skrivits som återspeglar ”upphovsmännens” personliga tolkningar av En Kurs I Mirakler. Allt man läser, hör eller ser utgör en möjlighet för urskillning och genom upplevelsen av frid kommer man att lära känna den Helige Andes fridfulla tolkning. Så länge sinnesfrid inte är en konstant upplevelse kan du vara säker på att du fortfarande värdesätter och väljer något av de två ovan nämnda kategorierna av egomisstag. Och det betyder att någonting värdsligt fortfarande attraherar och värdesätts av det sovande sinnet. En Kurs I Mirakler kallar detta smärtans, skuldens och dödens dragningskraft. Ingen i sitt rätta sinne väljer skuld, smärta och död för dessa beslut är alltid felsinnade. Det vi skall göra i ett gemensamt syfte är att blottlägga dessa felaktiga beslut och visa att de inte ger dig någonting du vill ha. Ett beslut är en slutsats baserad på allt som du tror på. Då du tror på linjär tid kommer du bara att kunna fatta felaktiga beslut. Släpp taget om tron på en linjär tid så är uppvaknandet från drömmen säkert.

Vi måste först ha en metafysisk kontext för det jag pratar om. ”Meta” betyder bortom och vår kontext för förståelse och mening kommer alltid att ligga bortom det fysiska. Tiden är en linjär konstruktion utan någon som helst verklighet, men innan den försvinner från medvetenheten måste den vändas på och ses ur ett helat perspektiv. Låt mig använda en liknelse från

geometrin som exempel. Om man tittar på en linje varsomhelst utifrån linjen så ser man en linje. Då linjen observeras inifrån finns det ingen linje, bara en punkt. Och på samma sätt verkar tiden då den observeras av egot vara en väldigt lång linje. Men när Helige Ande observerar tiden är den bara en punkt och den punkten är sedan länge förbi. För Helige Ande är det förflutna över. För egot fortsätter det förflutna vidare och sträcker sig över miljarder år så som det bedömer tiden. För den Helige Ande var kosmos en skräckens tidpunkt, ett litet hack, en galen tanke som omedelbart rättades och därför är borta. För den Helige Ande förblir kärleken i nuet det enda som är verkligt och sant.

Definitionen på att sova och drömma om ett förvrängt kosmos av tid/rum är trosföreställningen att tiden inte är över och borta. Det är tron på att separationen från Gud är det som råder, och också att den på något mycket märkligt sätt har ett värde. För om det förflutna inte tillskrevs något värde skulle man inte längre komma ihåg det och framkalla det i medvetenheten. Illusionen om en linjär tid är att framkalla ett uråldrigt ögonblick utan verklighet eller existens. Det finns en liknelse som kan tjäna som ett användbart exempel. När man tittar på stjärnor på natten varseblir man brinnande gaser som för länge sedan har brunnit ut, och ändå ser man något som fortfarande tycks finnas nu. Detsamma kan sägas om allt specifikt man varseblir i kosmos. I arbetsbokens övning nummer sju står det: "Jag ser bara det förgångna". Den här övningen följs av "Mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna". Och den övningen följs av: "Jag ser ingenting som det är nu". De första femton övningarna i arbetsboken i En Kurs I Mirakler är faktiskt en introduktion till det nya tidsperspektivet som jag delar med mig av nu. Dessa övningar kan bara få mening om man är villig att släppa taget om egots linjära perspektiv på tiden och tidens ting.

I ljuset av vad jag har delat med mig av, låt oss på nytt granska arbetsbokens övningar 51-53 som är repetitionsövningar av de första 15 övningarna i EKIMs Arbetsbok:

LEKTION 51

Repetitionen i dag omfattar följande tankegångar:

(1) Ingenting jag ser betyder någonting.

Anledningen till att det är så är att jag ingenting ser, och ingenting har ingen mening. Det är nödvändigt att jag inser detta, så att jag kan lära mig att se. Det jag tror att jag ser nu intar det sanna seendets plats. Jag måste släppa det genom att inse att det inte har någon mening, så att det sanna seendet kan inta dess plats.

(2) Jag har givit det jag ser all den mening som det har för mig.

Jag har dömt allt jag ser på, och det är detta och endast detta som jag ser. Detta är inte sant seende. Det är bara en illusion av verkligheten, eftersom mitt dömande har gjorts helt bortsett från verkligheten. Jag är villig att erkänna bristen på giltighet i mitt dömande, eftersom jag vill se. Mitt dömande har skadat mig, och jag vill inte se i enlighet med det.

(3) Jag förstår ingenting av det jag ser.

Hur skulle jag kunna förstå det jag ser när jag har dömt det helt felaktigt? Det jag ser är projektionen av mina egna tankefel. Jag förstår inte det jag ser eftersom det inte går att förstå. Det är ingen mening med att försöka förstå det. Men det finns all anledning att släppa det, och

lämna plats åt det som kan ses och förstås och älskas. Jag kan byta ut det jag nu ser mot detta enbart genom att vara villig att göra det. Är inte detta ett bättre val än det jag tidigare gjorde?

(4) Dessa tankar betyder ingenting.

De tankar jag är medveten om betyder ingenting eftersom jag försöker tänka utan Gud. Det jag kallar "mina" tankar är inte mina verkliga tankar. Mina verkliga tankar är de tankar jag tänker med Gud. Jag är inte medveten om dem eftersom jag har gjort mina tankar för att ersätta dem. Jag är villig att erkänna att mina tankar inte betyder någonting, och att släppa dem. Jag väljer att låta dem ersättas av det som de skulle ersätta. Mina tankar är meningslösa, men hela skapelsen ligger i de tankar jag tänker med Gud.

(5) Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror.

Jag är aldrig upprörd av den anledning jag tror eftersom jag ständigt försöker rättfärdiga mina tankar. Jag försöker ständigt göra dem sanna. Jag gör alla ting till mina fiender, så att min vrede är rättfärdigad och mina attacker berättigade. Jag har inte insett hur mycket jag har missbrukat allt jag ser genom att ge det denna roll. Jag har gjort detta för att försvara ett tanke-system som har skadat mig, och som jag inte längre vill ha. Jag är villig att släppa det.

LEKTION 52

Dagens repetition behandlar dessa tankegångar:

(6) Jag är upprörd därför att jag ser det som inte finns.

Verkligheten är aldrig skrämmande. Det är omöjligt att den skulle kunna göra mig upprörd. Verkligheten för endast med sig fullkomlig frid. När jag är upprörd beror det alltid på att jag har ersatt verkligheten med illusioner som jag har hittat på. Illusionerna gör mig upprörd eftersom jag har givit dem verklighet, och därför betraktar verkligheten som en illusion. Ingenting i Guds skapelse påverkas på något sätt av min förvirring. Jag är alltid upprörd över ingenting.

(7) Jag ser bara det förgångna.

När jag ser mig omkring fördömer jag den värld jag ser på. Jag kallar detta för att se. Jag håller allt och alla ansvariga för det förgångna, och gör dem till mina fiender. När jag har förlåtit mig själv och kommit ihåg Vem jag är, kommer jag att välsigna allt och alla jag ser. Det kommer inte att finnas något förgånget och därför inga fiender. Och jag kommer att se med kärlek på allt som jag inte tidigare kunde se.

(8) Mitt sinne är helt upptaget av tankar från det förgångna.

Jag ser bara mina egna tankar, och mitt sinne är helt upptaget med det förgångna. Vad kan jag då se så som det är? Låt mig komma ihåg att jag ser på det förgångna för att förhindra att jag börjar uppfatta nuet i mitt sinne. Låt mig förstå att jag försöker använda tiden emot Gud. Låt mig lära mig att släppa det förgångna, och att inse att när jag gör det, ger jag inte upp någonting.

(9) Jag ser ingenting som det är nu.

Om jag inte ser någonting som det är nu, kan det i sanning sägas att jag inte ser någonting. Jag kan bara se det som är nu. Valet består inte i att antingen se det förgångna eller nuet: valet består enbart i att se eller inte se. Det jag har valt att se har kostat mig det sanna seendet. Nu vill jag välja igen så att jag kan se.

(10) Mina tankar betyder ingenting.

Jag har inga privata tankar. Ändå är det bara privata tankar jag är medveten om. Vad kan dessa tankar ha för mening? De existerar inte, och därför har de ingen mening. Men mitt sinne är del av skapelsen och del av dess Skapare. Skulle jag inte hellre vilja förena mig med universums tänkande än att dölja allt som verkligen är mitt med mina ömkliga och meningslösa "privata" tankar?

LEKTION 53

I dag skall vi repetera följande:

(11) Mina meningslösa tankar visar mig en meningslös värld.

Eftersom de tankar jag är medveten om inte betyder någonting, kan inte den värld som åskådliggör dem ha någon mening. Det som ger upphov till den här världen är vansinnigt, och det är också det som den ger upphov till. Verkligheten är inte vansinnig, och jag har såväl verkliga som vansinniga tankar. Jag kan därför se en verklig värld om jag låter mina verkliga tankar vägleda mitt seende.

(12) Jag är upprörd därför att jag ser en meningslös värld.

Vansinniga tankar upprör. De ger upphov till en värld där det inte finns någon ordning någonsans. Endast kaos styr en värld som representerar ett kaotiskt tänkande, och kaos har inga lagar. Jag kan inte leva i frid i en sådan värld. Jag är tacksam för att den här världen inte är verklig, och att jag inte behöver se den överhuvudtaget såvida jag inte väljer att sätta värde på den. Och jag väljer inte att sätta värde på det som är totalt vansinnigt och inte har någon mening.

(13) En meningslös värld framkallar rädsla.

Det totalt vansinniga framkallar rädsla eftersom det inte alls går att lita på och inte erbjuder någon grund för tillit. Ingenting i galenskapen går att lita på. Den erbjuder ingen trygghet och inget hopp. Men en sådan värld är inte verklig. Jag har givit den illusionen av verklighet, och har lidit på grund av att jag har trott på den. Nu väljer jag att ge upp denna övertygelse, och sätta min tillit till verkligheten. Genom att välja detta kommer jag att undgå alla verkningar av rädlans värld, eftersom jag erkänner att den inte existerar.

(14) Gud skapade inte en meningslös värld.

Hur kan en meningslös värld existera om Gud inte skapade den? Han är all menings Källa, och allt som är verkligt finns i Hans Sinne. Det finns också i mitt sinne, eftersom Han skapade det tillsammans med mig. Varför skulle jag fortsätta att lida av verkningarna av mina egna

vansinniga tankar, när skapelsens fullkomlighet är mitt hem? Låt mig minnas makten i mitt beslut, och förstå var jag verkligen bor.

(15) Mina tankar är bilder jag har gjort.

Vad jag än ser återspeglar det mina tankar. Det är mina tankar som talar om för mig var jag är och vad jag är. Att jag ser en värld i vilken det finns lidande och förlust och död visar mig att jag bara ser återspeglingen av mina egna vansinniga tankar, och inte tillåter mina verkliga tankar att kasta sitt välgörande ljus över det jag ser. Men Guds väg är säker. De bilder jag har gjort kan inte segra över Honom eftersom det inte är min vilja att de skall göra det. Min vilja är Hans och jag kommer inte att sätta några andra gudar jämte Honom.

Vad som görs ogjort i det stora uppvaknandet är varseblivningen av den linjära tiden och identifikationen med en linjär identitet som är en produkt av egot. Skuld, även det en illusion, tycks verklig i medvetenheten så länge man varseblir sig själv som en del av den linjära tiden. Den Helige Ande väcker det sovande sinnet så att det först kan observera och erfara en identitet i nuet från Helhetens perspektiv, och sedan varsamt vakna upp till evigheten. En lycklig dröm om förlåtelse föregår det varsamma uppvaknandet till ren etthet.

Den Helige Ande återställer sinnets makt och dess allt omfattande natur till medvetenheten. Medvetenheten om makten och den allomfattande naturen följs åt. Enbart egots vansinniga försök att döma, jämföra och projicera stänger ute vidsträcktheten och den allomfattande naturen från medvetenheten. Att avvisa är att döma emot, och detta framkallar medvetandets optiska villfarelse som jag kallar förvrängd varseblivning. Den allomfattande naturen är den förlåtna världen, och allting i kosmos varseblivs från den Helige Andes helade perspektiv i nuet.

Jag har lämnat efter mig många ord och skrivna texter som ett spår efter det uppvaknande sinnet, och de har alla gjorts tillgängliga utan kostnad till förmån för alla. Upplysningen är allt omfattande och därför är alla med mig nu! Jag tackar den Helige Ande för att Han lyser upp vägen och för att Han ständigt påminner mig om frid och kärlek. Den Helige Ande använder sammankomster och inlägg (i diskussionsgrupper på Internet, ö.a.) som tillfällen att låta uppvaknandets ljus skina och att blottlägga och släppa egots misstag som tycktes vara dolda för medvetenheten. Jag välkomnar alla "sökare" och "elever" och "lärare" att förenas med mig i vårt delade syfte - fullständig förlåtelse. Förlåt det förflutna och släpp taget om det, för det är borta. Blott en välsignelse finns kvar och hela bilden låter sig gärna beskådas just nu.

Blessings of Peace

David